

ههشت پارچه شیعری حسین پهناهی

وه(گێڕ: کاوه گولکار

حسین پهناهی نووسهرو شاعیرو ئەکتهری بهناوبانگی لۆر، نه تهنیا بۆ کوردی، به لکو له لای فارسهکانیش هیشتا به تهواوی نهاسراوه، ئەم هونهرمهنده گهوره کاری سینهمایی به زنجیره درامای (ئیمام عهلی)یهوه دهستیچکرد، که سیناریۆکهی خۆی نووسیویوی، دواتر له کاری شانۆیی تهلهفزیۆنیدا، (Tele theatre) به سیناریۆی (دوو مراوی له مژدا) دهوری (سۆهرابی) گێڕا، به شانۆیی (فرمیسکو پزه) که له سالهکانی نهوهدا نمایشکرا له (تیاتری شار)ی تاران بینهریکی زۆری بۆ لای خۆی راکیشاو به تایبتهت ئهو دیالۆگهی که تیندا دهیگوت: (تا نه مرم کهس نامناسیت). به دواوه، ههرواش بوو. ئەگهه چچی چهند سال پیش مردنی، خهلاتی یهکهمی ئێرانی له زنجیره درامای تهلهفزیۆنیدا وهرگرت، به لام کهس به ههند ئاوهری له شیعهرهکانی نه دایهوه، حسین له شیعهدا ههستیکی زۆر ناسکی ههیه و رهشبینیی و خهمیکی قوول له ههموو شیعهرهکانیدا به دیئه کریت. ژيانیش وهکو شیعهرهکانی غه مگین و رهش و ساده بوو. حسین پهناهی سی رۆژ دواي مردنی خه لک پێیانزانی و له سه ر وهسیهتی خۆی ته رمه پیرۆزه که یان برده وه بۆ پارێزگای (بویر ئه حمهد) و له وێ له سالێ ۲۰۰۵ دا، ناشتیان. دیوانه شیعهره کهی (من و نازی) له سالهکانی دووهه زاردا بلاو کرایه وه.

لێره دا وهرگێردراوی چهند کورته شیعهریکی ئەخهینه به رچاوی خوینه رانی کورد. له وهرگێرانی ئەم شیعهدا محهمهد عومه ر عوسمان یارمه تییه کی زۆریداوم. ئەگه ر خراپ بوون ئه وه خه تای منه و ئەگه ریش جوان و سه رکه وتوو، ئەوا لیهاتوویی و ئازایه تی (ژهنه رالی پاییزه). هه ر بۆیه ئەم وهرگێرانه پیشکesh ئەکه م به و خۆشه و یسته.

ساویلکه

[۱] لیرم

له سهر گردیک له فۆله میښ
به سهر گوژانا ری ئه که م
به فریوی ههر دهنگیک له دوور
ده سهری سووری دلکه م
دهر ئه هیڤم
ئه ی شه کیڤم.

[۲] مندایی

کاکیشانه کان
کول سهر زه ویم؟
زه مین کول نیشتمان؟
نیشتمان کول فانووه که م؟
فانو، کول دایکم؟
دایه کول کۆتره کانم؟!
مانای ئه م بیده نگییه چیه؟
من له تۆدا بزریمه
یا تۆ له مندا
ئه ی زه مه ن؟!
ئاخ! فۆزگه ههر گیز...
ئه و رۆژه له داره هه نبیره که مان، نه هاتبامه فواره وه.

[۳] شهو

شهو له چاوانی مندایه
ته ماشای ره شینی چاوم که
رۆژ له چاوانی مندایه
ته ماشای سپینی چاوم که
من شهوو رۆژ له چاومایه
ته ماشای چاوه کانم که
که پیلووی چاوم دایه م
هه موو جیهان تاریک دایه ت.

[۴] به خشین

بۆ دان پیا نان
ری کلێسه ئه گرمه بهر

له وئى،
له به رانبهر لا ولاوى هه لزنو به پانتايى ديواره كه يدا،
ئهو وستم و
دارن ئه نيم به تيكراى
تاوانه كانما.
دلنيام كه ليم خوش ئه بيت
چى رووه كه
- له ههركوى بن -
راسته وئو
له گهل خوا ئه دوين.

[۵] مردوو هكان

چ ميوانگه له بچ ئهركن
مردوو هكان
نه قاييک
به دهست پيس ئه كه ن و
نه به قسه بهك
دلى كه سيك ئه ره نيين.
ته نيا به موميك و
نه فتي بيدهنگى
قايلى.

[۶] ترس

من ژيانم خوش ئه وئيت
به لام، له ژيانى دووباره ئه ترسم
دينم خوش ئه وئيت
لج، له مهلاكان ئه ترسم
ياسام خوش ئه وئيت
له پاريزهران ئه ترسم
من عه شقم خوش ئه وئيت
به لام، له ژنان ئه ترسم
منداله كانم خوش ئه وئيت
له ئاويته كان ئه ترسم.
من سهلامم خوش ئه وئيت
له زمانم ئه ترسم
من ئه ترسم، كه واربوو هه.

بەمبۆرە تېدە پەرىن،
رۆژو رۆژگارى من.
من رۆژم خۇش ئەوئ
بەلام لە رۆژگار ئەترسم.

[۷] ژيان

مىزىك بۆ كار
كارىك بۆ ئەوانەو
ئەسانەو يەك بۆ ئەو...
ئەوئىك بۆ گيان...
گيانىك بۆ مردن
مردنىك بۆ يادو
يادىك بۆ بەرد...
ئەمە بوو ماناى ژيان؟!

[۸] نەيئى سەوز

ئەروانمە سەعاتەكەم
نزيكەو سىئى نيوەشەو
بۆ ساتىك چاوم ئەبەستم
با چاوت فەرامۆش ئەكەم.
وەكو عادەت
لە پەنەرەو ئەروانم
تروسكەى چەند چارايەكى مېرەبانو
سىبەرى راکىشراوى نۆلەمىشى شەوگەرانى چەمىو لە پەراوئدارو
دەنگى دلفىن چەند سەكەك و
بانگى ئاسمانى كەلەشەرىك و...ەتد.
لە خۇشى خەرىك بوو بال دەريئەم.
هەتا ئىستاش — وەك مناليم —
بەقتەو وەرم كە لە نەيئى سەوزى چەمە دوورەكان،
سەر دەرناكەم.
بەلە
لە خۇشيا، خەرىكە بال دەريئەم و
باش ئەزانم
دەمە سالا
كە من مردوووم.